

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Opravné prostředky v českém a polském soudním řízení správním (II. část)

Zatímco v předcházející části příspěvku byla pozornost věnována pojmu opravných prostředků a jejich ústavním základům v České republice a Polské republice, tato část je zaměřena již na konkrétní opravné prostředky v soudním řízení správním v obou zkoumaných státech. Popsány jsou zde opravné prostředky s devolutivním účinkem,[1] tedy česká kasační stížnost a polská kasační stížnost a stížnost. Pozornost je pak věnována i pojmu instance.

Kasační stížnost:

ČESKÁ REPUBLIKA

Český zákonodárce reagoval na v předchozí části uvedené - byť minimální - požadavky kladené ústavním pořádkem České republiky na řízení ve správním soudnictví úpravou kasační stížnosti v soudním řádu správním (dále rovněž jen s.ř.s.)[2] a označením Nejvyššího správního soudu za vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví, který v souladu s tímto postavením zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených zákonem.[3] Ačkoliv vládní návrh soudního řádu správního[4] vychází z toho, že české soudní řízení správní je řízením jednoinstančním, domnívám se, že tato teze platí pouze tam, kde proti rozhodnutí krajských soudů, které vedle Nejvyššího správního soudu vykonávají pravomoc a působnost ve správním soudnictví, není přípustná kasační stížnost nebo tam, kde Nejvyšší správní soud rozhoduje jako správní soud první a poslední instance. Ve věcech, kde je však kasační stížnost proti rozhodnutí krajských soudů připuštěna, můžeme v souladu s teoretickým pojetím zásady instančnosti a zejména v souladu s ústavním postavením Nejvyššího správního soudu hovořit o českém soudním řízení správním jako řízením dvojinstančním. Nic na tom nemůže změnit ani fakt, že kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu, které je pravomocné, neboť z hlediska zásady instančnosti je podstatný zejména efekt devolutivní, nikoliv suspenzivní.[5]

Povaha a přípustnost kasační stížnosti

Kasační stížnost je slovy zákona opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se stěžovatel domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Ze skutečnosti, že směřuje proti rozhodnutí pravomocnému, lze dovodit, že se jedná o opravný prostředek mimořádný. V souladu s terminologií polské procesualistiky bychom mohli hovořit o mimořádném odvolacím prostředku.

Přípustnost opravného prostředku musí vždy vyplývat ze zákona. Z toho mimo jiné vyplývá, že nemůže přípustnost kasační stížnosti založit skutečnost, že krajský soud nesprávně poučil účastníka řízení o tom, že proti jeho rozhodnutí je kasační stížnost přípustná.[6]

Kasační stížnost je přípustná proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Musí se jednat o rozhodnutí, takže proti sdělení předsedy senátu krajského soudu, kterým nebylo vyhověno žádosti účastníka řízení o nahlížení do neveřejné části správního spisu a které rozhodnutím není, je kasační stížnost nepřípustná.[7] Nepřípustná je rovněž, směřuje-li proti

rozhodnutí soudu v civilním nebo trestním soudnictví.[8]

Nepřípustná je kasační stížnost ve věcech volebních, dále jestliže směřuje jen proti výroku o nákladech řízení,[9] a to včetně rozhodnutí o placení nákladů řízení[10] nebo usnesení o přiznání odměny znalci.[11] Rovněž je nepřipustná, směřuje-li jen proti důvodům rozhodnutí soudu.[12] Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovým rozhodnutím kupříkladu není rozhodnutí správního soudu o žádosti o ustanovení zástupce soudem[13] nebo rozhodnutí o tom, že určitá osoba není osobou zúčastněnou na řízení.[14]

Rovněž není přípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Dočasným rozhodnutím je kupříkladu rozhodnutí o odkladném účinku žaloby[15] nebo rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření.[16]

Kasační stížnost není rovněž přípustná, opírá-li se jen o jiné než zákonem stanovené důvody, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.[17]

Naopak je kasační stížnost přípustná proti rozhodnutí krajského soudu o pořádkové pokutě, jestliže soudní řád správní stanoví, že se pro tyto případy důvody kasační stížnosti použijí přiměřeně.

Přijatelnost kasační stížnosti

Ve věcech mezinárodní ochrany se v řízení o kasační stížnosti uplatňuje institut nepřijatelnosti.[18] Spočívá v tom, že pokud kasační stížnost v těchto věcech svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.[19] K přijetí tohoto usnesení je nezbytný souhlas všech členů senátu. Soudní řád správní rovněž stanoví, že usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost nemusí být odůvodněno. Možnosti neodůvodňovat rozhodnutí o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost však Nejvyšší správní soud nevyužívá a z důvodu ústavních požadavků takové jeho rozhodnutí vždy alespoň stručné odůvodnění obsahuje.[20] Účelem institutu přijatelnosti je selekce nápadu kasačních stížností v těchto věcech, kterou umožňuje neexistence zásady dvojinstančnosti řízení v subjektivním smyslu v českém ústavním pořádku. Existence tohoto institutu není v literatuře hodnocena jednoznačně. Zatímco jedni akcentují precedentní judikování Nejvyššího správního soudu[21] a považují jej za prostředek ke zvýšení efektivity působení práva,[22] druzí ji z pohledu ochrany práv jednotlivce, kterým primárně má podle nich rozhodování soudů sloužit, hodnotí spíše záporně.[23]

Legitimace k podání kasační stížnosti

K podání kasační stížnosti jsou legitimováni účastníci řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo a dále osoba zúčastněná na řízení. Subjekty uvedené v § 66 s.ř.s. zvláště legitimovány k podání kasační stížnosti nejsou a mohou ji tedy podat pouze tam, kde podaly žalobu a byly tak účastníky řízení. Účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a všichni, kdo byli účastníky původního řízení.

Náležitosti kasační stížnosti

Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která

tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Počátek lhůty, v níž lze podat kasační stížnost, je dán dnem doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu a lhůta začíná běžet následujícího dne a skončí dnem, jenž se svým označením shoduje se dnem doručení.[24]

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Obsahuje-li opožděně podaná kasační stížnost žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, soud usnesením kasační stížnost odmítne jako opožděně podanou a žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti se zabývá toliko v odůvodnění tohoto usnesení.[25]

Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Výjimku z advokátního přímusu představuje situace, kdy má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel musí být takto zastoupen po celé řízení o kasační stížnosti.[26] Na druhou stranu advokát nemusí kasační stížnost sepsat, neboť podpis kasační stížnosti nepředstavuje její náležitost.[27] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá vedle toho další výjimka, a sice situace, kdy kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce navrhovatele.[28]

Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, nebo není-li stěžovatel zastoupen advokátem a tyto vady nebyly k výzvě soudu odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne.[29]

Důvody kasační stížnosti

Důvody kasační stížnosti jsou upraveny v § 103 s.ř.s. a jsou formulovány poměrně široce. Kasační stížnost však lze podat pouze z těchto důvodů a opírá-li se o jiné důvody, Nejvyšší správní soud ji jako nepřijatelnou odmítne.

Kasační stížnost lze podat jednak z důvodu tvrzené **nezákonnosti** spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní předpis, nebo v tom, že správný právní předpis je nesprávně vyložen.[30]

Další důvod kasační stížnosti představují **vady správního řízení** spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Tento důvod nelze uplatňovat tam, kde kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu, které není rozhodnutím ve věci samé.[31]

Skutková podstata je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál ve spisu obsažený, jinak

dostačující k učinění správného skutkového závěru, vede k jiným skutkovým závěrům, než jaké učinil rozhodující orgán; skutková podstata nemá oporu ve spisech, je-li skutkový materiál obsažený ve spisu nedostačující pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem.[32]

Třetí důvod kasační stížnosti představuje **zmatečnost řízení před soudem** spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Čtvrtým možným důvodem kasační stížnosti jsou **vady soudního řízení**. Jedná se o takové vady řízení před krajským soudem jako nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán.[33] Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takovou vadu lze považovat případ, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případ, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny.[34] Stejně tak jestliže soud provedl důkaz bez nařízení jednání.[35] Kasační stížnost se může opírat rovněž o jinou vadu řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Takovou vadu může představovat pochybení krajského soudu způsobující nemožnost účasti účastníka při jednání (nedostatky předvolání, neodročení jednání při řádné omluvě účastníka),[36] tedy upření mu práva na veřejné projednání jeho věci v jeho přítomnosti včetně možnosti vyjádřit se k věci podle čl. 38 odst. 2 Listiny.[37] Takovou vadou je rovněž situace, kdy krajský soud nepředloží k rozhodnutí kasační stížnost proti usnesení, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o ustanovení advokáta, a nařídí a provede jednání, neboť takový postup popírá právo na právní pomoc ve smyslu čl. 37 odst. 2 Listiny,[38] nebo kdy krajský soud dostatečně nepoučí účastníka řízení o jeho procesních právech a povinnostech.[39]

Poslední pátý důvod kasační stížnosti představuje **nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení**. Pod tento důvod je možno podřadit rovněž případy, kdy porušení procesního předpisu mělo nebo mohlo mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení[40] nebo kdy došlo k vadě řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.[41]

Průběh řízení o kasační stížnost

Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, předá ji tento soud bez zbytečného odkladu Nejvyššímu správnímu soudu se soudním, případně též se správním spisem.

Kasační stížnost nemá ze zákona odkladný účinek. Ten ale může Nejvyšší správní soud na návrh stěžovatele přiznat, a to za přiměřeného použití úpravy odkladného účinku žaloby.[42] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není nutné rozhodovat tam, kde Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti věcně rozhodne bez prodloužení, neboť za této situace nemohou skutečnosti tvrzené jako důvod pro přiznání odkladného účinku ani nastat.[43] Odkladný účinek může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.[44]

Má-li kasační stížnost vady, avšak není zjevně opožděná nebo podaná tím, kdo k jejímu podání zjevně není oprávněn, zajistí Nejvyšší správní soud jejich odstranění. Nejsou-li důvody pro jiný postup, Nejvyšší správní soud doručí kasační stížnost ostatním účastníkům řízení a osobám zúčastněným na řízení, poskytne jim možnost vyjádřit se k jejímu obsahu a vyžádá spisy správního orgánu a krajského soudu, který napadené rozhodnutí vydal, popřípadě opatří další podklady potřebné pro rozhodnutí.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání. Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti. Výjimku z tohoto pravidla představuje pouze situace, kdy je na napadeném výroku závislý výrok, který napaden nebyl, nebo je-li rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Nejvyšší správní soud nepřihlíží k těm důvodům kasační stížnosti, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.[45] V řízení o kasační stížnosti se tak uplatňuje zásada koncentrace. Nejvyšší správní soud rovněž nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, čímž se vylučuje uplatňování skutkových novot.[46] Je-li kasační stížnost vzata zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví.[47]

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti

Není-li kasační stížnost odmítnuta pro svou nepřípustnost, nepřijatelnost nebo z jiných důvodů, je Nejvyšším správním soudem meritorně projednána. Po projednání kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud vydat čtyři druhy rozhodnutí:

- 1) zamítavé rozhodnutí,
- 2) kasační rozhodnutí,
- 3) reformační rozhodnutí a
- 4) rozhodnutí meritorně-procesní povahy.

Není-li kasační stížnost důvodná, Nejvyšší správní soud ji rozsudkem **zamítne**. Dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem **zruší** rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení, pokud ve věci sám reformačně nerozhodl. Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Reformačnímu rozhodnutí a rozhodnutí meritorně-procesní povahy se věnuji níže.

Proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nejsou opravné prostředky přípustné. Pokud je však proti němu „opravný prostředek“ podán, správní soud, jemuž bylo toto podání adresováno, je odmítne, neboť tu není žádný soud, který by byl funkčně příslušný k jeho projednání.[48]

POLSKÁ REPUBLIKA

Přípustnost kasační stížnosti

Kasační stížnost (*skarga kasacyjna*)[49] představuje vedle stížnosti jeden ze dvou odvolacích prostředků, tedy opravných prostředků jak se suspenzivním (podáním kasační stížnosti nenastává právní moc napadeného rozhodnutí),[50] tak devolutivním účinkem (o kasační stížnosti rozhoduje soud vyšší instance). Je možné jí napadnout rozsudek a usnesení, kterým se řízení končí, vydané vojvodským správním soudem. Není proto možné napadnout rozhodnutí vydané Nejvyšším správním soudem.[51]

Legitimace k podání kasační stížnosti

Kasační stížnost může podat strana a dále rovněž prokurátor, Obhájce občanských práv a Obhájce práv dětí.[52]

Náležitosti stížnosti

Kasační stížnost musí být vyhotovena advokátem nebo právním poradcem (hovoří se o přímusu procesního zastoupení).[53] Pod pojmem „vyhotovení“ je třeba rozumět její sepsání a podepsání.[54] V řízení však již dále stěžovatel být zastoupen nemusí.[55] Porušení této povinnosti vede k odmítnutí kasační stížnosti.[56]

Přímus se neuplatní v případech, kdy kasační stížnost vyhotovuje soudce, prokurátor, notář, poradce Generální prokuratury státní pokladny anebo profesor nebo habilitovaný doktor právních věd, kteří jsou stranou řízení, jejím představitelem nebo zmocněncem. Rovněž se neuplatní tehdy, jestliže kasační stížnost podává prokurátor, Obhájce občanských práv nebo Obhájce práv dětí. Ve věcech daňových a celních povinností a správních exekucí svázaných s těmito věcmi může být vyhotovena daňovým poradcem a ve věcech průmyslového vlastnictví patentovým zástupcem.

Kasační stížnost musí obsahovat obecné náležitosti podání, označovat napadené rozhodnutí, informaci, zda jej napadá zcela nebo zčásti, obsahovat důvody kasační stížnosti a jejich odůvodnění, návrh na zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí a vymezení rozsahu požadovaného zrušení nebo změny.

Důvody kasační stížnosti

Důvody kasační stížnosti jsou upraveny v čl. 174 p.p.s.a. V souladu s tímto ustanovením mohou být důvodem kasační stížnosti:

1. porušení hmotného práva jeho chybným výkladem nebo nesprávnou aplikací,
2. porušení ustanovení o řízení, jestliže tato vada mohla mít podstatný vliv na výsledek řízení.

Důvody kasační stížnosti jsou v navazujících ustanoveních doplněny úpravou důvodů zmatečnosti řízení, kterou musí Nejvyšší správní soud brát v potaz z moci úřední[57] a zákazem opření kasační stížnosti o důvody rozporné s výkladem práva, který v té věci Nejvyšší správní soud provedl, v případě napadení rozhodnutí vojvodského správního soudu vydaného v dalším řízení po zrušení rozhodnutí původního.[58]

Stěžovatel rovněž musí konkrétně v kasační stížnosti uvést, zda jím je vytýkáno porušení hmotného práva, porušení ustanovení o řízení nebo zda se dovolává obou těchto důvodů.[59] Uvedení skutečností odůvodňujících projednání kasační stížnosti se nemůže omezit na zopakování obsahu ustanovení čl. 174 p.p.s.a. Absence důvodů kasační stížnosti či jejich odůvodnění vede k jejímu odmítnutí.[60]

Porušení hmotného práva jeho chybným výkladem nebo nesprávnou aplikací (čl. 174 bod 1 p.p.s.a.):

Za chybný výklad hmotného práva[61] je třeba považovat špatné pochopení obsahu norem, za nesprávnou aplikaci hmotného práva pak využití ustanovení obsahující právní normu, která se netýká skutkového stavu věci (tzv. chyba subsumpce).[62] Obě stanovené formy porušení hmotného práva se přitom nevylučují, neboť jednak nesprávná aplikace je často důsledkem chybného výkladu a vedle toho může dojít k oběma formám porušení hmotného práva nezávisle na sobě.[63]

Tento důvod kasační stížnosti se nemůže opírat o zpochybnění skutkových zjištění, ačkoliv je přípustné současné napadení porušení hmotného práva i porušení ustanovení o řízení.[64] V situaci, kdy je v kasační stížnosti vytýkáno jak porušení hmotného práva podle čl. 174 bod 1 p.p.s.a., tak

porušení ustanovení o řízení podle čl. 174 bod 2 p.p.s.a., pak Nejvyšší správní soud zkoumá nejprve existenci porušení druhého z těchto důvodů kasační stížnosti.[65]

B. Adamiak poukazuje na to, že v některých případech žalob ke správnímu soudu, jako těch proti usnesení nebo opatření jednotky územní samosprávy nebo aktům dozoru, ne vždy existuje souvislost s normami práva hmotného a jejich základem jsou normy správního práva organizačního. Vojvodský správní soud přitom v případě žalob proti usnesení nebo opatření jednotky územní samosprávy posuzuje, zda jejich vydáním nebylo porušeno právo (srov. čl. 147 § 1 p.p.s.a.), nikoliv pouze právo hmotné. Toto však stanovení důvodů kasační stížnosti nezohledňuje, z čehož vyplývají pochybnosti ohledně přípustnosti kasační stížnosti v takových případech.[66] Obdobné interpretační problémy jsou Nejvyšším správním soudem řešeny cestou rozšiřujícího výkladu.[67] *H. Knysiak-Molczyk* však upozorňuje na nejednotnost v rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu v otázce, zda porušení normy správního práva organizačního může být důvodem podání kasační stížnosti a místo rozšiřujícího výkladu vyzývá k novelizaci ustanovení čl. 174 p.p.s.a.[68]

Porušení ustanovení o řízení, jestliže toto pochybení mohlo mít podstatný vliv na výsledek řízení (čl. 174 bod 2 p.p.s.a.):

Porušení ustanovení o řízení může mít formu chybného výkladu i nesprávné aplikace[69] nebo vedle toho rovněž přijetí existence nebo neexistence právní normy v rozporu se skutečným stavem věci.[70] Tento důvod kasační stížnosti se týká pouze porušení norem soudního řízení správního.[71]

Tento důvod kasační stížnosti je nezbytný tam, kde má stěžovatel v úmyslu zpochybnit skutkový stav přijatý při rozhodování soudu první instance.[72] *B. Gruszczyński* přitom poukazuje na skutečnost, že v p.p.s.a. přitom není ustanovení, které by přikazovalo soudu první instance, aby posoudil, zda skutkový stav byl zjištěn správním orgánem v souladu s pravidly stanovenými správním řádem nebo daňovým řádem. Tato povinnost pro vojvodské správní soudy sice vyplývá z organizační normy (čl. 1 § 1 a 2 p.u.s.a.),[73] ale podle něj lze za porušení ustanovení o řízení považovat rovněž porušení normy organizační.[74]

Jiným ustanovením, jehož porušení se může stěžovatel dovolávat pro nedostatečný přezkum zjištění skutkového stavu je ustanovení čl. 141 § 4 p.p.s.a., podle kterého má odůvodnění rozsudku obsahovat mimo jiné stručné představení stavu věci. Odůvodnění, které neobsahuje zákonem stanovené podmínky a je vnitřně rozporné, vede k závěru, že povinnost soudu kontrolovat činnost veřejné správy s ohledem na její soulad s právem nebyla splněna a že řízení před správním soudem bylo v rozporu s právem.[75]

Třetí právní důvod pro napadení nedostatečného přezkumu zjištění skutkového stavu vojvodským správním soudem představuje čl. 145 § 1 písm. c) p.p.s.a., podle něhož shledá-li soud důvodnou žalobu proti správnímu rozhodnutí nebo usnesení, zruší správní rozhodnutí nebo usnesení nebo jeho část, jestliže dojde k závěru, že došlo k porušení ustanovení o řízení, jestliže mohlo mít podstatný vliv na výsledek řízení.[76]

Ze skutečnosti, že se tento důvod kasační stížnosti vztahuje pouze na porušení norem soudního řízení *B. Adamiak* vyvozuje, že těžké kvalifikované porušení ustanovení o správním řízení orgánem veřejné správy, které představuje důvod obnovy správního řízení nebo porušení jiných ustanovení o správním řízení, které mohlo mít podstatný vliv na výsledek řízení, ale které nebylo postřehnuto vojvodským správním soudem, je sanováno a nemůže být proto důvodem kasační stížnosti.[77] Podle *B. Gruszczyńského* se však jedná zároveň o porušení ustanovení o řízení správním soudem, neboť nepostřehnutí porušení práva soudem je rovněž porušením práva. Jedná se podle něj totiž o nesprávnou realizaci kontrolní funkce soudu a tedy porušení čl. 1 § 2 p.u.s.a. a zároveň se jedná o porušení povinnosti představení stavu věci (čl. 141 § 4 p.p.s.a.) a chybné zamítnutí žaloby porušuje

rovněž čl. 151 p.p.s.a.[78] Obdobně J. P. Tarno souhlasí s názorem, že důvodem kasační stížnosti může být pouze porušení norem soudního řízení správního. Nesouhlasí však s tím, že sanaci podléhají procesní pochybení v řízení před orgánem veřejné správy. Vojvodskému správnímu soudu je totiž možno vytknout porušení čl. 145 § 1 bod 1 písm. b) nebo c) p.p.s.a. z důvodu zamítnutí žaloby přes procesní pochybení orgánu ve správním řízení. Podle tohoto autora je možno soudu vytknout naopak rovněž i to, že shledal žalobu důvodnou, ačkoliv zde pro to důvody neexistovaly.[79] Někteří autoři však takto natolik rozšiřující výklad ustanovení čl. 174 bod 2 p.p.s.a. odmítají.[80]

V souladu s usnesením pléna Nejvyššího správního soudu však tento důvod kasační stížnosti může představovat jak porušení ustanovení o řízení před vojvodským správním soudem, tak ustanovení o řízení před správním orgánem.[81]

Důvodem kasační stížnosti nemůže být jakékoliv porušení ustanovení o řízení, ale pouze ta, která mohla mít podstatný vliv výsledek na řízení. Z pojmu „vliv“ vyplývá, že mezi procesním pochybením a napadeným rozhodnutím musí existovat příčinná souvislost.[82]

V souvislosti s důvody kasační stížnosti podle čl. 174 bod 2 p.p.s.a. je nutno rovněž zmínit důvody zmatečnosti řízení. Nejvyšší správní soud podle čl. 183 § 1 p.p.s.a. projedná věc v mezích kasační stížnosti. Z moci úřední však bere v úvahu zmatečnost řízení. Důvody zmatečnosti řízení jsou taxativně vypočteny v ustanovení čl. 183 § 2 p.p.s.a., podle kterého ke zmatečnosti řízení dojde v případech, kdy

- 1) je soudní cesta nepřijatelná,
- 2) strana neměla procesní subjektivitu nebo způsobilost, orgán ustavený k jejímu zastupování nebo zákonného zástupce, anebo jestliže zmocněnec strany nebyl náležitě zplnomocněn,
- 3) v téže věci probíhá řízení zahájené dříve před správním soudem anebo taková věc již byla pravomocně rozhodnutá,
- 4) obsazení rozhodujícího soudu bylo v rozporu s právními předpisy anebo se projednání věci se účastnil soudce vyloučený ze zákona,
- 5) strana byla zbavena možnosti obrany svých práv,
- 6) vojvodský správní soud rozhodl věc, která je v příslušnosti Nejvyššího správního soudu. Důvody zmatečnosti je možné rozdělit do dvou skupin. První zahrnuje případy, kdy došlo k rozhodnutí věci, ačkoli měla být žaloba odmítnuta (body 1-3), druhá pak obsahuje případy závažných vad řízení zaviněných soudem (bod 4-6).[83]

Důvody zmatečnosti řízení je možno zahrnout pod pojem porušení ustanovení o řízení ve smyslu čl. 174 bod 2 p.p.s.a. a proto představuje důvod podání kasační stížnosti. S tím rozdílem, že vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zmatečnost řízení bere v úvahu z moci úřední, nemusí stěžovatel v těchto případech uvádět porušení konkrétního ustanovení, ani příčinnou souvislost mezi procesním pochybením způsobujícím zmatečnost a výsledkem řízení.[84]

Průběh řízení o kasační stížnosti

Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal (soud a quo) ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení straně opisu rozhodnutí s odůvodněním. Vojvodský správní soud odmítne na neveřejném zasedání kasační stížnost, která byla podána po uplynutí lhůty nebo která je z jiných důvodů nepřijatelná. Stejně odmítne kasační stížnost, jejíž vady strana v určené lhůtě neodstranila.

Strana, která kasační stížnost nepodala, může podat k vojvodskému správnímu soudu vyjádření ve lhůtě čtrnácti dní od doručení jí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud (soud *ad quem*) na neveřejném zasedání kasační stížnost odmítne, jestliže

měla být odmítnuta již vojvodským správním soudem, nebo ji vrátí tomuto soudu za účelem odstranění vad.

Nejvyšší správní soud projedná kasační stížnost na jednání ve složení tří soudců, není-li stanoveno jinak. Na neveřejném zasedání může Nejvyšší správní soud projednat kasační stížnost proti usnesení vojvodského správního soudu, kterým se řízení končí. Na neveřejném zasedání může rovněž projednat kasační stížnost, jestliže je jí namítáno porušení ustanovení o řízení, jestliže toto pochybení mohlo mít podstatný vliv na výsledek řízení, stěžovatel se vzdal práva účasti na jednání a ostatní strany ve lhůtě čtrnácti dní od doručení jim kasační stížnosti nepožádaly o nařízení jednání. V neveřejném zasedání Nejvyšší správní soud rozhoduje ve složení jednoho soudce.

Nejvyšší správní soud projednává věc v mezích kasační stížnosti, z moci úřední přihlíží pouze ke zmatečnosti řízení. Strany mohou doplňovat nová odůvodnění důvodů kasační stížnosti.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti

Polský Nejvyšší správní soud má po projednání kasační stížnosti možnost vydat čtyři druhy rozhodnutí:

- 1) zamítavé rozhodnutí,
- 2) kasační rozhodnutí,
- 3) reformační rozhodnutí a
- 4) rozhodnutí meritorně-procesní povahy.[85]

Nejvyšší správní soud **zamítne** kasační stížnost, jestliže je nedůvodná nebo jestliže je napadené rozhodnutí kromě vadného odůvodnění v souladu se zákonem.

V případě důvodnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud **zruší zcela nebo zčásti** napadené rozhodnutí a předá věc k novému projednání soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Jestliže by tento soud nemohl věc projednat v jiném složení, předá Nejvyšší správní soud věc jinému soudu. Pokud totiž Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí vojvodskému správnímu soudu k novému projednání, soud ji projedná v jiném složení. V případě zmatečnosti Nejvyšší správní soud zruší rozsudek rovněž v části, která nebyla napadena.

Vojvodský správní soud, kterému je věc předána je vázán právním výkladem přijatým v dané věci Nejvyšším správním soudem. Není možné opřít kasační stížnost proti rozhodnutí vydanému po novém projednání věci na právním výkladu, který v rozporu s tím, jenž v té věci přijal Nejvyšší správní soud.

Na návrh strany Nejvyšší správní soud přezkoumá rovněž ta usnesení vojvodského správního soudu, která nebylo možno napadnout stížností, ale měla vliv na rozhodnutí věci.

Reformatorní pravomoc českého a polského Nejvyššího správního soudu

Výše bylo uvedeno, že jak český, tak polský Nejvyšší správní soud mohou v řízení kromě výše uvedených druhů rozhodnutí vydat rovněž i rozhodnutí reformační a rozhodnutí meritorně-procesní povahy.[86]

Pokud podle čl. 188 p.p.s.a. nedošlo k porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít podstatný vliv na výsledek řízení, a došlo pouze k porušení hmotného práva, polský Nejvyšší správní soud může zrušit napadené rozhodnutí a projednat žalobu, kterou bylo před vojvodským správním soudem zahájeno řízení o kontrole činnosti veřejné správy (rozhodnutí reformační). Rozhodnutí meritorně-procesní povahy je pak upraveno v čl. 189 p.p.s.a. Podle něj Nejvyšší správní soud zruší napadené rozhodnutí

a zároveň odmítne žalobu nebo zastaví řízení, jestliže žaloba měla být odmítnuta nebo zde byly důvody pro zastavení řízení před vojvodským správním soudem.

V České republice je rozhodnutí meritorně-procesní povahy upraveno obdobně (srov. § 101 odst. 1 s.ř.s.). Pokud již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom Nejvyšší správní soud současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu. V České republice nemohl do nedávné doby Nejvyšší správní soud vydávat reformační rozhodnutí. Situace se změnila po 1. lednu 2012, kdy nabyla účinnosti novela soudního řádu správního zákonem č. [303/2011](#) Sb. Ten doplnil stávající § 110 o nový odstavec 2, podle kterého:

*„Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, a pokud již v řízení před krajským soudem byly pro takový postup důvody, současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu **může** sám podle povahy věci **rozhodnout***

- a) **o zrušení** rozhodnutí správního orgánu **nebo vyslovení jeho nicotnosti**; ustanovení § 75, 76 a 78 se použijí přiměřeně,
b) **o zrušení** opatření obecné povahy nebo jeho části; ustanovení § 101b a 101d se použijí přiměřeně, anebo
c) **o ochraně** ve věcech místního referenda **způsobem uvedeným** v § 91a odst. 1 nebo o ochraně ve věcech krajského referenda **způsobem uvedeným** v § 91b odst. 1.“

Stížnost

Stížnost (*zazalenie*) představuje druhý řádný opravný prostředek podle polského zákona o řízení před správními soudy. Úprava stížnosti je obsažena v čl. 194 až čl. 198 p.p.s.a. Sám zákon stížnost označuje za odvolací prostředek. Stížnost představuje odvolací prostředek *stricto sensu*, neboť má devolutivní charakter.[87] Devolutivnost tohoto opravného prostředku však není absolutní (můžeme zde hovořit o relativní devolutivnosti),[88] a to z důvodu možnosti autoremedury. K projednání stížnosti je příslušný Nejvyšší správní soud. Suspenzivní účinek má stížnost v tom smyslu, že odkládá nabytí právní moci napadeného usnesení nebo opatření do doby rozhodnutí v odvolacím řízení.[89] Ačkoliv však stížnost směřuje proti nepravomocnému usnesení vojvodského správního soudu a právní moc odkládá,[90] zásadně nemá suspenzivní účinek ve vztahu k vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Vojvodský správní soud však může pozastavit vykonatelnost napadeného usnesení do doby rozhodnutí o stížnosti, a to na návrh stěžovatele.[91]

Stížnost představuje opravný prostředek proti rozhodnutím incidenčním a náhodným, která mají význam pro průběh řízení.[92] Stížnost v soudním řízení správním plní preventivní funkci a předchází vydání vadného konečného rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí meritorního.[93]

Se stížností je možno u Nejvyššího správního soudu napadnout výlučně usnesení vojvodských správních soudů (není možné napadnout rozsudky), a to pouze v případech předvídaných zákonem. Vedle toho je možno napadnout usnesení, jejichž předmětem je:

- postoupení věci jinému správnímu soudu;
- pozastavení nebo odmítnutí pozastavení vykonatelnosti správního rozhodnutí, usnesení nebo jiného aktu či činnosti uvedených v čl. 61 p.p.s.a.;
- přerušování řízení a odmítnutí v pokračování v přerušovaném řízení;
- zamítnutí návrhu na vyloučení soudce;
- odmítnutí kasační stížnosti;[94]
- odmítnutí stížnosti;
- náhrada nákladů řízení, jestliže strana nepodá kasační stížnost;

- potrestání pokutou.[95]

Na základě jiných ustanovení zákona o řízení před správními soudy je možno stížnost podat ve věci:[96]

- odmítnutí připuštění účastnit se věci ve formě účastníka osobě, která se neúčastnila správního řízení nebo společenské organizace;[97]
- prominutí nebo odmítnutí prominutí zmeškání lhůty k vykonání činnosti v soudním řízení nebo odmítnutí návrhu na prominutí zmeškání lhůty;[98]
- soudních nákladů, jestliže strana nepodala odvolací prostředek ve věci samé;[99]
- činností v oblasti institutu právní pomoci popsanych v čl. 258 § 2;[100]
- odejmutí přiznané právní pomoci;[101]
- pozastavení vykonatelnosti rozhodnutí v případě podání návrhu na obnovu řízení;[102]
- rekonstrukce ztraceného spisu nebo prohlášení, že rekonstrukce spisu není možná;[103]
- zahájení dalšího řízení v případě ztracení spisu v takovém stavu, ve kterém to je možné při zohlednění zbývajících nebo rekonstruovaných spisů[104].

Stížnost je možno podat rovněž proti[105] opatření předsedajícího ve věci zanechání bez projednání podání, jehož vady nebyly odstraněny,[106] a ve věci soudních nákladů, jestliže strana nepodala odvolací prostředek ve věci samé.[107]

Zákon tak musí podání stížnosti výslovně předpokládat.[108] Jestliže zákon předpokládá vydání usnesení nebo opatření, ale zároveň nestanoví, že je proti němu možno podat stížnost, je podání stížnosti nepřipustné.[109]

Stížnost není možné podat proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu,[110] i kdyby ten rozhodl v těchto věcech poprvé.[111] Proti pravomocným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu je přípustná pouze žaloba na obnovu řízení,[112] respektive žaloba na prohlášení protiprávnosti pravomocného rozhodnutí. Stížnost není výlučným odvolacím prostředkem proti usnesením vojvodského správního soudu. Proti usnesením, jimiž se končí řízení ve věci, je odvolacím prostředkem kasační stížnost.[113] Výjimku zde tvoří stížnost proti usnesení o odmítnutí kasační stížnosti nebo proti usnesení o odmítnutí některých stížností.[114] Podání stížnosti proti rozhodnutí, proti kterému je možno podat pouze kasační stížnost pak vede k tomu, že taková stížnost bude jako nepřipustná odmítnuta.[115]

Na řízení o stížnosti se použijí přiměřeně ustanovení o kasační stížnosti.[116] Stížnost však není tak formalizovaným odvolacím prostředkem jako kasační stížnost. Lhůta k podání stížnosti činí sedm dní ode dne doručení usnesení.[117] Je lhůtou zákonnou, procesní a prekluzivní a její nedodržení vede k odmítnutí stížnosti vojvodským správním soudem. Je však možno žádat o prominutí zmeškání lhůty.[118] Zákon nevyžaduje, aby byly ve stížnosti uvedeny důvody napadení, vystačí pouhé stručné odůvodnění, tedy uvedení chyb řízení nebo usnesení (popř. opatření).[119] V řízení o stížnosti se neuplatňuje přímus zastoupení.[120] Výjimku tvoří stížnost, jejímž předmětem je odmítnutí kasační stížnosti. Podání stížnosti zásadně nemá suspenzivní účinek ve vztahu k vykonatelnosti napadeného usnesení, ale vojvodský správní soud ji může na návrh stěžovatele usnesením pozastavit do doby rozhodnutí o stížnosti.[121]

Zákon v případě stížnosti umožňuje autoremeduru. Pokud totiž stížnost napadá zmatečnost řízení nebo je zjevně důvodná, vojvodský správní soud, který vydal napadené usnesení, může na neveřejném zasedání zrušit napadené rozhodnutí a v případě potřeby věc nově projednat. Proti nově vydanému usnesení je možno podat odvolací prostředek podle obecných zásad.[122] Soud zde postupuje z moci úřední, tedy vojvodský správní soud je povinen zvažovat, zda může takto postupovat, to bez ohledu na to, zdali to stěžovatel navrhl, či nikoliv.[123]

Pokud vojvodský správní soud napadené usnesení či opatření nezruší nebo nezmění v rámci autoremedury, doručí opis stížnosti ostatním stranám (a účastníkům)[124] a následně předloží stížnost společně se spisem po doručení stížnosti zbývajícím stranám Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud je vázán předmětem napadení, který představuje usnesení (popř. opatření) určitým způsobem rozhodující jednu z výše uvedených věcí, a rozsahem (tedy zda stěžovatel napadá v části či v plném rozsahu). Avšak není vázán důvody stížnosti, tedy z jakých důvodů stěžovatel usnesení (opatření) vojvodského správního soudu napadá, a to s ohledem na absenci nezbytnosti odůvodnění stížnosti zákonnými důvody napadení.[125] Zmatečnost řízení však Nejvyšší správní soud bere v úvahu z moci úřední.[126] Nejvyšší správní soud rovněž není vázán návrhem stěžovatele co do způsobu rozhodnutí.[127] Vedle toho je Nejvyšší správní soud vázán zákazem *reformationis in peius*,[128] z čehož vyplývá, že nemůže rozhodnout způsobem nevýhodným pro stěžovatele, ledaže došlo ke zmatečnosti řízení.[129] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu má vždy formu usnesení, a to nezávisle na svém obsahu.[130] Nejvyšší správní soud může stížnost odmítnout, je-li nepřijatelná, nebo zamítnout, je-li nedůvodná nebo je-li přes chybné odůvodnění napadené usnesení v souladu s právem.[131]

Jestliže Nejvyšší správní soud shledá stížnost důvodnou, může se buďto omezit na pouhé zrušení napadaného usnesení, může napadené usnesení zrušit a vrátit věc vojvodskému správnímu soudu za účelem pokračování v řízení o kasační stížnosti, může napadené usnesení zrušit a věc předat vojvodskému správnímu soudu k novému projednání, nebo může rovněž rozhodnout reformačně.[132]

Mgr. David Kryška,

interní doktorand na Katedře správního práva a správní vědy Právnické fakulty UK v Praze

[1] Devolutivní (neboli odvalovací) účinek opravného prostředku můžeme charakterizovat jako přesun kontroly a rozhodnutí o opravném prostředku na soud vyšší instance (HANAUSEK, Stanisława. *Orzeczenie sądu rewizyjnego w procesie cywilnym*. Warszawa : Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1966, s. 12). Jak bylo uvedeno v předcházející části, v souladu s polskou právní teorií zde hovoříme o odvolacích prostředcích.

[2] Srov. §§ 102 až 110 zákona č. [150/2002](#) Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

[3] Srov. § 12 odst. 1 s.ř.s.

[4] Srov. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, 2001, III. volební období, sněmovní tisk č. 1080.

[5] S pojmem opravných prostředků (ve smyslu odvolacích prostředků) je úzce spjat pojem instance (HANAUSEK, Stanisława. *Orzeczenie sądu rewizyjnego w procesie cywilnym*, op. cit., s. 13), neboť kontrola soudních rozhodnutí v rámci soudního systému je realizována prostřednictvím opravných prostředků, tedy instančním postupem (MACKOVÁ, Alena, op. cit., s. 420). Charakteristickým rysem odvolacích prostředků je jejich devolutivnost. Znamená to, že rozhodnutí o nich a provedení kontroly napadeného rozhodnutí přechází na soud vyšší instance, který zkoumá činnost soudu nižší instance a výsledek této činnosti (rozhodnutí) ve speciálním opravném řízení. Pojmem instance je označen činitel vykonávající onu kontrolní činnost při existenci hierarchie subjektů, tedy při existenci činitelů podřízených a nadřízených (HANAUSEK, Stanisława. *Orzeczenie sądu rewizyjnego w procesie cywilnym*, op. cit., s. 13). Kontrolující subjekt zásadně nemůže být totožný se subjektem, jehož rozhodnutí podléhá kontrole. Kontrola rozhodnutí se svěřuje činiteli hierarchicky nařízenému - vyšší instanci. Jestliže soudnictví vykonávají soudy, tímto činitelem bude soud vyšší instance. Ve vztahu k tomuto soudu je pak soudem, jehož rozhodnutí podléhá kontrole, soud nižší instance (HANAUSEK, Stanisława, Tamtéž, s. 14). Za „instanci“ můžeme přitom označit každý orgán, který je včleněn v

určitou strukturu (správy, soudnictví), instance podléhá určitým způsobem orgánu vyššímu nebo je orgánem nadřízeným nad jiným orgánem (srov. ZIMMERMANN, Jan. Administracyjny tok instancji. Kraków : Uniwersytet Jagielloński, 1986, s. 11). Oproti pojmu článek, který je pojmem organizačním a „[u]rčuje postavení soudu v rámci určité soustavy, činnost z toho vyplývající a jeho vztahy k jiným soudům téže soustavy“ (ZOULÍK, František In WINTEROVÁ, Alena a kol. Civilní právo procesní. Vysokoškolská učebnice. 6. vydání. Praha : Linde, 2011 s. 28), je pojem instance (stolice) pojmem procesním. Instance je však pojmem statickým, nikoliv dynamickým (HANAUSEK, Stanisława. Orzeczenie sądu rewizyjnego w procesie cywilnym, op. cit., s. 13), ale svůj obsah získává až s dynamikou procesu, v instančním postupu. Když v tomto procesu působí jeden orgán, nemůže být nazýván instancí (ZIMMERMANN, Jan, Administracyjny tok instancji, op. cit., s. 12). Instanční postup ve správním soudnictví můžeme definovat jako přechod věci od správního soudu ke správnímu soudu hierarchicky vyššímu z iniciativy strany (účastníka řízení) za účelem realizace komplexního cíle (srov. ZIMMERMANN, Jan. Administracyjny tok instancji, op. cit., s. 14), který ve správním soudnictví představuje poskytování ochrany veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (§ 2 s.ř.s.), resp. vykonávání kontroly činnosti veřejné správy (čl. 184 Ústavy PR). Instanční kontrola ve správním soudnictví je pak kontrola soudního rozhodnutí nadřízeným soudem, který v důsledku této kontroly může rozhodnutí změnit nebo zrušit (ZIMMERMANN, Jan. Administracyjny tok instancji, op. cit., s. 16). Pojem instance je proto úzce spjat s devolutivním (odvalovacím) účinkem opravného prostředku, nikoliv s účinkem suspenzivním. O druhé instanci proto můžeme hovořit i tam, kde opravný prostředek směřuje proti pravomocnému rozhodnutí, pokud o tomto opravném prostředku rozhoduje v rámci systému správního soudnictví nadřízený orgán, tedy soud. Vztah opravného prostředku k právní moci napadeného rozhodnutí nehovoří nic o existenci instančnosti, neboť dovolání se instance se může odehrát jak na základě řádného, tak mimořádného opravného prostředku (srov. ZOULÍK, František. Soudy a soudnictví, op. cit., s. 138). Naproti tomu s řádným opravným prostředkem nemusí být bezpodmínečně spjat devolutivní účinek. O dvojinstanční soudní řízení správní se tak jedná tehdy, jestliže je v dané věci připuštěn opravný prostředek proti rozhodnutí správního soudu (pravomocnému či nepravomocnému) k soudu, který je mu v rámci systému správního soudnictví hierarchicky nadřízen (srov. KNYŚIAK-MOLCZYK, Hanna. Skarga kasacyjna, s. 29-30).

[6] Srov. rozsudek NSS z 25. 11. 2004, č.j. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006, seš. 1.

[7] Srov. usnesení NSS z 20. 7. 2007, č.j. 7 Afs 28/2007-47, č. 1963/2010, seš. 1.

[8] Srov. usnesení NSS z 2. 10. 2003, č.j. Na 710/2003-13, č. [66/2004](#) Sb. NSS, seš. 1.

[9] Srov. § 104 odst. 2 s.ř.s.; usnesení NSS z 30. 6. 2003, č.j. 4 Ads 23/2003-124, č. [34/2003](#) Sb. NSS, seš. 1.

[10] Rozsudek NSS z 22. 4. 2004, č.j. 2 Azs 76/2003-41, č. 644/2005 Sb. NSS, seš. 9.

[11] Usnesení NSS z 12. 8. 2003, č.j. 5 As 22/2003-41, č. [251/2004](#) Sb. NSS, seš. 7.

[12] Srov. usnesení NSS z 30. 6. 2003, č.j. 4 Ads 23/2003-124, č. [34/2003](#) Sb. NSS, seš. 1.

[13] Rozsudek NSS z 30. 9. 2003, č.j. 1 Azs 5/2003-47, č. [108/2004](#) Sb. NSS, seš. 2; rozsudek NSS z 3. 8. 2005, č.j. 3 Azs 187/2005-52, č. 684/2005, seš. 11.

[14] Rozsudek NSS z 31.08.2005, č.j. 7 As 43/2005-53, č. 710/2005 Sb. NSS, seš. 12.

[15] Rozsudek NSS z 22. 12. 2004, č.j. 5 As 52/2004-172, č. [507/2005](#) Sb. NSS, seš. 4.

[16] Rozsudek NSS z 28. 1. 2004, č.j. 1 Ans 2/2003-35, č. 762/2006 Sb. NSS, seš. 2.

[17] Srov. usnesení NSS z 30. 6. 2003, č.j. 4 Ads 23/2003-124, č. [34/2003](#) Sb. NSS, seš. 1.

[18] K pojmu „věc mezinárodní ochrany“ srov. usnesení NSS z 15. 12. 2009, č.j. Nad 28/2009-33, [www.nssoud.cz](#).

[19] „O přijatelnou kasační stížnost se tak prakticky může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. 2) Kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu. 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a

odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně. 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu. b) Krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.“ (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č.j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006, seš. 9).

[20] Požadavek na odůvodnění rovněž takového rozhodnutí je možno vyvodit z nálezu ÚS z 11. 2. 2004, sp.zn. Pl. ÚS 1/03, č. [153/2004](#) Sb.

[21] BOBEK, Michal In KÜHN, Zdeněk, BOBEK, Michal, POLČÁK, Radim (eds.) Judikatura a právní argumentace. Teoretické a praktické aspekty práce s judikaturou. Praha : Auditorium, 2006, s. 58-59; TÝŽ. Curia ex machina. O smyslu činnosti nejvyšších a ústavních soudů. Právní rozhledy, 2006, č. 22.

[22] ŠIMÍČEK, Vojtěch. Přijatelnost kasační stížnosti ve věcech azylu – jedna cest k efektivitě práva. Soudní rozhledy, 2006, č. 6.

[23] ŽONDROVÁ, Sylva. Nepřijatelnost kasační stížnosti ve věcech azylu v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. Správní právo, 2007, č. 6; LAVICKÝ, Petr, ŠÍŠKEOVÁ, Sylva. Nad novou úpravou řízení o kasační stížnosti v azylových věcech. Právní rozhledy, 2005, č. 19.

[24] Usnesení NSS z 25. 9. 2003, č.j. 5 Afs 13/2003-58, č. [57/2004](#) Sb. NSS, seš. 1.

[25] Usnesení NSS z 27. 8. 2003, č.j. 4 Azs 9/2003-37, č. [68/2004](#) Sb. NSS, seš. 1.

[26] Srov. usnesení NSS z 10. 11. 2003, č.j. 4 Azs 32/2003-46, č. [185/2004](#) Sb. NSS, seš. 4.

[27] VOPÁLKA, Vladimír et al. Soudní řád správní. Komentář. Praha : C.H.Beck, 2004, s. 277.

[28] Rozsudek NSS z 28. 4.2004, č.j. 6 Azs 27/2004-41, č. 486/2005, seš. 3.

[29] Usnesení NSS z 4. 6. 2003, č.j. 2 Ads 29/2003-40, č. [6/2003](#) Sb. NSS, seš. 1.

[30] Rozsudek NSS z 22. 10. 2003, č.j. 4 Azs 14/2003-48, č. [115/2004](#) Sb. NSS, seš. 2.

[31] Srov. rozsudek NSS z 17. 8. 2004, č.j. 4 Ads 54/2003-91, č. [393/2004](#) Sb. NSS, seš. 11.

[32] Rozsudek NSS z 22. 10. 2003, č.j. 4 Azs 14/2003-48, č. [115/2004](#) Sb. NSS, seš. 2.

[33] Rozsudek NSS z 4. 12. 2003, č.j. 2 Ads 58/2003-75, č. [133/2004](#) Sb. NSS, seš. 3. Podle Nejvyššího správního soudu jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (rozsudek NSS z 4. 12. 2003, č.j. 2 Azs 47/2003-130, č. [244/2004](#) Sb. NSS, seš. 7).

[34] Rozsudek NSS z 4. 12. 2003, č.j. 2 Ads 58/2003-75, č. [133/2004](#) Sb. NSS, seš. 3.

[35] Srov. rozsudek NSS z 14. 7. 2005, č.j. 3 Azs 103/2005-76, č. 687/2005, seš. 11.

[36] Srov. rozsudek NSS z 29. 9.2004, č.j. 5 Ads 63/2003-35, č. [445/2005](#) Sb. NSS, seš. 1; rozsudek NSS z 13.10.2004, č.j. 3 As 40/2003-66, č. [469/2005](#) Sb. NSS, seš. 2.

[37] Rozsudek NSS z 11. 11.2004, č.j. 6 Azs 28/2003-59, č. [482/2005](#) Sb. NSS, seš. 3.

[38] Rozsudek NSS z 14. 4. 2005, č.j. 4 Azs 72/2004-80, č. 607/2005, seš. 8.

[39] Srov. rozsudek NSS z 8. 3. 2005, č.j. 3 As 6/2004-105, č. 617/2005, seš. 8.

[40] Rozsudek NSS z 22. 9. 2004, č.j. 1 Azs 24/2004-49, č. 427/2005, seš. 1.

[41] Rozsudek NSS z 21. 4. 2005, č.j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005, seš. 8.

[42] Srov. § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s.r.s. Podle těchto ustanovení přizná usnesením soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. O návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodne soud bez zbytečného odkladu. V

- případě, že zde není nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání. Usnesení o návrhu přiznání odkladného účinku musí být vždy odůvodněno. Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.
- [43] Rozsudek NSS z 28. 8. 2003, č.j. 2 Azs 3/2003-44, č. [173/2004](#) Sb. NSS, seš. 4.
- [44] Usnesení NSS z 6. 12. 2005, č.j. 2 Afs 77/2005, č. 786/2006, seš. 3.
- [45] Srov. § 104 odst. 4 s.ř.s. in fine.
- [46] Srov. rozsudek NSS z 22. 9. 2004, č.j. 1 Azs 34/2004-49, č. [419/2004](#) Sb. NSS, seš. 12.
- [47] Srov. usnesení NSS z 23. 10. 2003, č.j. 6 As 25/2003-40, č. [110/2004](#) Sb. NSS, seš. 2.
- [48] Srov. usnesení NSS z 8. 10. 2003, č.j. Na 828/2003-7, č. [107/2004](#) Sb. NSS, seš. 2.
- [49] Ke kasační stížnosti srov. čl. 173 až 193 polského zákona o řízení před správními soudy (ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. 2002 Nr 153, poz. 1270; dále citováno též jen jako „p.p.s.a.“).
- [50] Srov. čl. 168 § 1 p.p.s.a.
- [51] Usnesení NSA z 14. 4. 2004, sp.zn. GSK 68/04, LexPolonica č. 366955.
- [52] Blíže srov. KRYSKA, David. Role státního zastupitelství, prokuratury a ombudsmana v soudním řízení správním podle české a polské právní úpravy. Právní rádce, 2010, č. 11.
- [53] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Skarga kasacyjna, s. 168.
- [54] Tamtéž, s. 172.
- [55] Srov. např. WILBRANDT-GOTOWICZ, Martyna Barbara. Skarga kasacyjna w postępowaniu sądowoadministracyjnym. Toruń : Dom Organizatora, 2005, s. 51.
- [56] Srov. KANIA, Michał. Zwyczajne środki zaskarżenia w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Warszawa : Wolters Kluwer, 2009, s. 126.
- [57] Srov. čl. 183 p.p.s.a.
- [58] Srov. čl. 190 věta druhá p.p.s.a.; DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna In KMIECIAK, Zbigniew (red.) Polskie sądownictwo administracyjne. . Warszawa : C.H.Beck, 2006, s. 149.
- [59] Srov. rozsudek NSA z 12. 1. 2005, sp.zn. OSK 1589/04, LexPolonica č. 2121360.
- [60] Srov. usnesení NSA z 15. 3. 2004, sp.zn. FSK 258/04, LexPolonica č. 407394.
- [61] Polská věda o správním právu člení správní právo na tři základní okruhy: správní právo organizační, správní právo hmotné a správní právo procesní. Správní právo organizační obsahuje normy upravující veřejnou správu, její strukturu a zásady činnosti orgánů veřejné správy. Správní právo hmotné pak upravuje práva a povinnosti vyplývající z objektivního práva či z jeho konkretizace (např. správním rozhodnutím), zatímco správní právo procesní pak upravuje činnost orgánů veřejné správy (a správních soudů) při aplikaci norem správního práva hmotného (ZIMMERMANN, Jan. Prawo administracyjne. Warszawa : Wolters Kluwer, 2010, s. 42-43). Hmotněprávní normy popisují obsah práv a povinností, tedy způsob chování svých adresátů ve sféře správního práva, kdy adresáty této normy jsou subjekty mimo veřejnou správu (Tamtéž, s. 38).
- [62] Srov. rozsudek NSA z 5. 11. 2004, sp.zn. GSK 888/04, LexPolonica č. 2126789.
- [63] GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław, GRUSZCZYŃSKI, Bogusław, KABAT, Andrzej, NIEZGÓDKA-MEDEK, Małgorzata. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. 3. wydanie. Warszawa : Wolters Kluwer, 2009, s. 468 [dále citováno jako DAUTER, Bogusław et al. Komentarz].
- [64] DAUTER, Bogusław. Metodyka pracy sędziego sądu administracyjnego. 2. wydanie. Warszawa : LexisNexis, 2009, s. 506 [dále citováno jako DAUTER, Bogusław. Metodyka].
- [65] Srov. rozsudek NSA z 9. 3. 2005, sp.zn. FSK 1724/04, LexPolonica č. 2131421.
- [66] ADAMIAK, Barbara. Uwagi o modelu dwuinstancyjnego postępowania sądowoadministracyjnego. In Procedura administracyjna wobec wyzwań współczesności : Profesorowi zwyczajnemu dr. hab. Januszowi Borkowskiemu przyjaciele i uczniowie. Łódź : Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2004, s. 31-32.
- [67] Srov. rozsudek NSA z 3. 12. 2004, sp.zn. GSK 1132/04, LexPolonica č. 373700; GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 478-479.

- [68] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.), KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna, ROMAŃSKA, Marta. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. 3. wydanie. Warszawa : LexisNexis, 2009, s. 725 [dále citováno jako WOŚ, Tadeusz (red.) Komentarz].
- [69] DAUTER, Bogusław. *Metodyka*, s. 509.
- [70] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Komentarz, s. 728.
- [71] Srov. rozsudek NSA z 13. 2. 2007, sp.zn. II FSK 329/06, LexPolonica č. 2151298 a z literatury srov. DAUTER, Bogusław. *Metodyka*, s. 507; ADAMIAK, Barbara. Uwagi o modelu dwuinstančního postępowania sądowoadministracyjnego, op. cit., s. 32; KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Komentarz, s. 729; GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 481-482.
- [72] GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 473.
- [73] *Polský zákon o organizaci správních soudů – ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych* (Dz.U. 2002 Nr 153, poz. 1269).
- [74] Tamtéž, s. 474. Obdobně DAUTER, Bogusław. *Metodyka*, s. 507.
- [75] DAUTER, Bogusław. *Metodyka*, s. 431; obdobně GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 475-476.
- [76] GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 476-477.
- [77] ADAMIAK, Barbara. Uwagi o modelu dwuinstančního postępowania sądowoadministracyjnego, op. cit., s. 32.
- [78] GRUSZCZYŃSKI, Bogusław In DAUTER, Bogusław et al. Komentarz, s. 478.
- [79] TARNO, Jan Paweł. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz.* 4. wydanie. Warszawa : LexisNexis, 2010, s. 405-406 [dále citováno jako TARNO, Jan Paweł. Komentarz].
- [80] Srov. KMIECIAK, Zbigniew. Podstawy skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego. *Państwo i Prawo*, 2005, č. 1. s. 22-25.
- [81] Usnesení pléna NSA z 26. 10. 2009, sp.zn. I OPS 10/09, LexPolonica č. 2102130.
- [82] Srov. KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Komentarz, s. 728; KMIECIAK, Zbigniew. Podstawy skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego, op. cit., s. 27.
- [83] KMIECIAK, Zbigniew. Podstawy skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego, op. cit., s. 25-26.
- [84] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Skarga kasacyjna, s. 264.
- [85] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Skarga kasacyjna, s. 376-409. Lze se však setkat i s dělením na zamítavé rozhodnutí, kasační rozhodnutí (autorka doslova uvádí „rozhodnutí, které shledalo kasační stížnost důvodnou“) a rozhodnutí meritorně-reformační. Srov. ADAMIAK, Barbara. Uwagi o modelu dwuinstančního postępowania sądowoadministracyjnego, op. cit., s. 36-37. Rozhodnutí meritorně-reformační v sobě zahrnují jak reformační rozhodnutí, tak rozhodnutí meritorně-procesní povahy podle dělení H. Knysiak-Molczyk.
- [86] Na tomto místě se dané problematice věnuji jen v nezbytném rozsahu. Pro podrobnější výklad srov. KRYSKA, David. K reformatorní pravomoci českého a polského Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti. In ŠTURMA, Pavel (ed.) 1. celostátní studentská vědecká konference SVOČ v oboru právo a právní věda. Praha : Univerzita Karlova, Právnická fakulta v nakl. Eva Rozkotová, 2011, s. 83-101.
- [87] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.), KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna, ROMAŃSKA, Marta. *Postępowanie sądowoadministracyjne.* 3. wydanie. Warszawa : LexisNexis, 2009, s. 294 [dále citováno jako WOŚ, Tadeusz (red.) *Postępowanie sądowoadministracyjne*].
- [88] Srov. např. DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna In KMIECIAK, Zbigniew (red.) *Polskie sądownictwo administracyjne*, op. cit., s. 167.
- [89] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Rozpoznanie zażalenia w postępowaniu sądowoadministracyjnym. *Przegląd Sądowy*, 2006, č. 2, s. 67.
- [90] Srov. čl. 168 § 1 p.p.s.a.
- [91] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Rozpoznanie zażalenia w postępowaniu sądowoadministracyjnym,

op. cit., s. 68.

[92] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Komentarz, s. 792-793.

[93] HAUSER, Roman. Postępowanie zażaleniowe przed Naczelnym Sądem Administracyjnym. Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego, 2005, č. 2-3(2-3), s. 12.

[94] Zákonnodárce neuznal usnesení vojvodského správního soudu o odmítnutí kasační stížnosti za usnesení, kterým se řízení končí, jestliže jej zařadil do katalogu usnesení, která je možno napadnout stížností, a to vedle obecného pravidla o možnosti napadnout usnesení, kterými se řízení končí kasační stížností. Usnesení NSA ve složení sedmi soudců z 23. 5. 2005, sp.zn. I OPS 3/05, LexPolonica č. 378928; DAUTER, Bogusław (red.) Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Orzecznictwo. 2. wydanie. Warszawa : Wolters Kluwer, 2009, s. 724.

[95] Srov. čl. 194 § 1 p.p.s.a.

[96] K tomu srov. např. KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Postępowanie sądowoadministracyjne, s. 294; TARNO, Jan Paweł In CHRÓŚCIELEWSKI, Wojciech, TARNO, Jan Paweł. Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, op. cit., s. 477.

[97] Srov. čl. 33 § 2 p.p.s.a.

[98] Srov. čl. 86 § 2 a čl. 88 p.p.s.a.

[99] Srov. čl. 227 p.p.s.a.

[100] Srov. čl. 260 p.p.s.a.

[101] Srov. čl. 263 p.p.s.a.

[102] Srov. čl. 284 p.p.s.a.

[103] Srov. čl. 297 p.p.s.a.

[104] Srov. čl. 298 p.p.s.a.

[105] Srov. KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Postępowanie sądowoadministracyjne, s. 294.

[106] Srov. čl. 49 § 2 p.p.s.a.

[107] Srov. čl. 227 p.p.s.a.

[108] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Przesłanki dopuszczalności zażalania w postępowaniu sądowoadministracyjnym. Przegląd Sądowy, 2005, č. 9, s. 118.

[109] DAUTER, Bogusław. Metodyka, s. 530.

[110] Srov. např. usnesení NSA z 7. 4. 2005, sp.zn. II FZ 206/05, LexPolonica č. 420605.

[111] Srov. DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna, op. cit., s. 166.

[112] Usnesení NSA z 26. 10. 2004, sp.zn. OSK 173/04, LexPolonica č. 2111649.

[113] Srov. např. ADAMIAK, Barbara In ADAMIAK, Barbara, BORKOWSKI, Janusz. Postępowanie, s. 470.

[114] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Przesłanki dopuszczalności zażalania w postępowaniu sądowoadministracyjnym, op. cit., s. 117.

[115] Srov. usnesení NSA z 29. 7. 2004, sp.zn. OZ 120/04, LexPolonica č. 370390.

[116] Srov. čl. 197 § 2 p.p.s.a.

[117] Srov. čl. 194 § 2 p.p.s.a.

[118] TARNO, Jan Paweł In CHRÓŚCIELEWSKI, Wojciech, TARNO, Jan Paweł. Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, op. cit., s. 478.

[119] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna In WOŚ, Tadeusz (red.) Postępowanie sądowoadministracyjne, s. 294.

[120] ADAMIAK, Barbara In ADAMIAK, Barbara, BORKOWSKI, Janusz. Postępowanie, s. 470.

[121] Srov. čl. 196 p.p.s.a. Srov. TARNO, Jan Paweł In CHRÓŚCIELEWSKI, Wojciech, TARNO, Jan Paweł. Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, op. cit., s. 478; KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Przesłanki dopuszczalności zażalania w postępowaniu sądowoadministracyjnym, op. cit., s. 123.

[122] Srov. čl. 195 § 2 p.p.s.a.

[123] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Rozpoznanie zażalania w postępowaniu

sądowoadministracyjnym, op.cit., s. 64.

[124] DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna, op. cit., s. 167.

[125] DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna, op. cit., s. 167.

[126] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Rozpoznanie zażalenia w postępowaniu sądowoadministracyjnym, op. cit., s. 71.

[127] Tamtéž.

[128] Srov. čl. 197 § 2 ve spojení s čl. 193 a čl. 134 § 2 p.p.s.a.

[129] KNYSIAK-MOLCZYK, Hanna. Rozpoznanie zażalenia w postępowaniu sądowoadministracyjnym, op. cit., s. 71.

[130] Srov. např. JAŚKOWSKA, Małgorzata In JAŚKOWSKA, Małgorzata, MASTERNAK, Marian, OCHENDOWSKI, Eugeniusz. Postępowanie sądowoadministracyjne. 3. wydanie. Warszawa : LexisNexis, 2007, s. 206; TARNO, Jan Paweł In CHRÓŚCIELEWSKI, Wojciech, TARNO, Jan Paweł. Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, op. cit., s. 479.

[131] JAŚKOWSKA, Małgorzata In JAŚKOWSKA, Małgorzata, MASTERNAK, Marian, OCHENDOWSKI, Eugeniusz, op. cit., s. 206.

[132] DEFECIŃSKA-TOMCZAK, Katarzyna, op. cit., s. 167.

Opravné prostředky v českém a polském soudním řízení správním (I. část) - dostupné >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Jak naložit s „oznámením“ přestupku soukromých osob? A je to vlastně oznámením ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich?](#)
- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)